

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/269/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816208582
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3816208582.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne Q., proti žalovanému R., o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po D., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. júla 2018, č.k. 9C/130/2016-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že nehnuteľnosti - pozemky v k.ú. Y., a to parc. čís.XXXX/XX a o výmere 245 m2 druh pozemku zastavané plochy a nádvoria parc. čís.XXXX/XX a o výmere 85 m2 druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ktoré boli zamerané geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 20.09.2007 zo zostatku pôvodnej pozemnoknižnej parcely XXX, k.ú. Y., patria do dedičstva po nebohej D. O., rod. P. nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y., zom. XX.XX.XXXX. Geometrický plán č. XXX/XXXX zo dňa 20.09.2007 overený Správou katastra Y. 16.10.2007 je súčasťou rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania od žalovaného v celom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 137 CSP a § 123 Obč. zákonníka. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že žalobkyňa je dedičkou po nebohej D. O., rod. P. nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y., zom. XX.XX.XXXX. Poručiťka závet nezanechala. Ako dedičia zo zákona v I. skupine zákonných dedičov prichádzajú synovia poručiťky K. O., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX bezdetný a Q. O., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a ako jediná zákonná dedička po ňom prichádza jeho manželka žalobkyňa. Pôvodné dedičské konanie po poručiťke bolo vedené pod č. D XXX/XXXX. Poručiťka bola vlastníčkou nehnuteľnosti pozemnoknižnej parcely XXX, ktorá bola zapísaná v pozemnoknižnej vložke čís. XXX k.ú. Y.. Táto nehnuteľnosť v pôvodnom dedičskom konaní nebola prejednaná. Žalobkyňa si v roku 1991 ako oprávnená osoba na predmetnú nehnuteľnosť uplatnila reštitučný nárok. Na základe dohody o vydaní veci, uzavretej s D., podnik O. a navrhovateľku, bola vydaná časť pôvodnej parcely čís. XXX spolu o výmere 1435 m2 (a to tá časť, ktorá je vedená ako novoutvorená parc. CKN č. XXXX/X o výmere 986 m2, parc. CKN č. XXXX/X o výmere 264 m2 a parc. CKN č.XXXX/X o výmere 185 m2 v k.ú. Y.) spolu so stavbami na tejto parcele - dom súp. č. XXXXX s príslušenstvom (Hospodárska stavba v súčasnosti pozostávajúca z 2 garáží, dielne, učebne a dvor) ako to vyplýva z dohody o vydaní. Išlo o nehnuteľnosti, ktoré boli rozhodnutím Rady N. v Y. č. fin XX/XXXX/XX z 08.01.1960 odňaté a prešli do vlastníctva čsl. štátu. Na predmetnú nehnuteľnosť bol založený list vlastníctva na vlastníka Q. O.. Zostávajúca časť pôvodnej parcely č. XXX žalobkyni vydaná nebola, čo nemal súd prvej inštancie za sporné. Súd prvej inštancie uviedol, že neexistuje právny titul, na základe ktorého mohlo byť vlastníctvo zostávajúcej časti pôvodnej pozemnoknižnej parcely XXX k.ú. Y. zapísané na inú osobu ako žalobkyňu, o čom svedčí pozemnoknižná vložka č XXX k.ú. Y., rozhodnutie súdu o návrhu na náhradné dedičské konanie, GP č. XXX/XXXX, LV XXXXa listiny - rozhodnutia Rady N. fin odbor č. Z. XX-XXXX/XX z 08.01.1960, list z 11.01.1960 (č.l. 23 spis 8C150/2013). Pôvodná parcela XXX prešla do vlastníctva

čsl. štátu - Q. v takej výmere, v akej ju žiadateľ (Q.) užíval k 25.03.1959, a to rozhodnutím Rady N. - fin odbor v Y. Z. XX-XXXX/XX z 08.01.1960, ktoré malo byť právoplatné a vykonateľné 11.01.1960, zasielané bolo i D. O.. Podľa listu Rady N. - fin. odbor v Y. z XX.XX.XXXX bolo vyhovené jej odvolaniu proti rozhodnutiu o prevode nehnuteľnosti do socialistického vlastníctva vydaného 25.XI.1959 pod č. Z. XXXX/XX vyhovené a napadnuté rozhodnutie bolo zrušené. Nové rozhodnutie jej bolo pripojené zaslané. Ako dôvod je uvedené, že parcela č. XXX k.ú. Y. netvorila predmet nájmu a ani nebola v užívaní soc. sektora. V odôvodnení je doplnené, že aj vyjadrením Q. zo 06.01.1960 pod č. X. sa povoľuje predmetná parcela vypustiť spod prevodu ovšem len v takom ohraničení ako tvorila vtedajšia hranica plotu dvora a záhrady“. Iné rozhodnutie vo veci vydané nebolo a nebol prevedený ani zápis nového stavu v pozemkovej knihe. Na základe takejto listiny potom nemožno jednoznačne konštatovať, či a ktorá časť pôvodnej parcely č. XXX prešla do vlastníctva Československého štátu. Dňa 20.02.2008 podala žalobkyňa návrh na náhradné dedičské konanie. V podanom návrhu žiadala prejednať nehnuteľnosti k.ú. Y., a to novoutvorené par. čís. IXXX/XX zastavané plochy vo výmere 245 m² a par. čís. XXXX/XX zastavané plochy vo výmere 85 m², ktoré boli zamerané geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 20.09.2007 zo zostatku pôvodnej pozemnoknižnej parcely XXX k.ú. Y.. Z rozhodnutia OS Prievidza č. 14D/256/2009-37 vyplýva, že konanie o návrhu Q. O. na dodatočné dedičské konanie bolo prerušené a bola odkázaná na podanie žaloby na Okresný súd Prievidza o určenie, že nehnuteľnosti katastrálne územie Y., parcelné číslo XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 245 m² v celosti a parcela XXXX/XX zastavané plochy o výmere 85m² v celosti boli vlastníctvom D. O. a patria do dedičstva po nej. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že parcely č. XXXX/XX a XXXX/XX v katastrálnom území Y. boli vytvorené z pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. XXX zapísanej v pozemno-knižnej vložke č. XXX katastrálne územie Y. v celosti na D. O.. Súd vtedy zisťoval právny stav týchto nehnuteľností. Vo vložke č. XXX zapísané nehnuteľnosti podliehajú výkupu. Pozemno-knižná vložka č. XXX parcela č. XXXX/X podlieha výkupu. Z rozhodnutia o výkupe, ktoré kataster predložil v dedičskom konaní, je zrejmé, že výkupu podliehala parc. č. XXXX zapísaná vo vložke č. XXX, ktorá však v čase rozhodnutia o výkupe už neexistovala, pretože už v roku 1947 bola táto parcela rozdelená na parcely č. XXXX/X a XXXX/X. Do odpisu rozhodnutia, ktoré bolo podkladom pre vyznačenie zmeny v pozemkovej knihe niekto perom bez riadneho opravenia dopísal namiesto parc.č. XXXX parcelné číslo XXXX/X. Ostatné nehnuteľnosti vo vložke č. XXX podliehajú výkupu podľa zákona č. 46/48 Zb. Popis nehnuteľností vo vložke č. XXX je uvedený príkladmo a nasvedčuje tomu, že zápisy v tejto pozemno-knižnej vložke nie sú presné. Bolo zistené, že parc. č. XXX bola na základe rozhodnutia finančného odboru Rady N. v Y. zn. Z..XX/XXXX/XX a podľa Vyhlášky 88/59 odpísaná z tejto pozemno-knižnej vložky a zapísaná do vložky č. XXXX. Na základe citovaného rozhodnutia bola parc. zapísaná na Z. - R. v celosti vo vložke č. XXXX. Na základe žiadosti Q. čís. k. B. bola poznamenaná zmena vlastníka u tejto nehnuteľnosti na Z. Po opätovnom overení stavu nehnuteľnosti katastrálne územie Y. parc. č. XXX bolo zistené, že LV na túto nehnuteľnosť nie je založený a predmetná nehnuteľnosť je podľa identifikácie vedená ako parc. č. XXXX Školské zariadenie, parc.č. XXXX ZŠ T. - ide o stav predmetnej nehnuteľnosti pred vydaním časti nehnuteľnosti. Stav po vydaní časti nehnuteľnosti je identifikovaný ako parcela č. XXXX/X zast. plocha v stave neidentickom a parc. č. XXXX zast. plocha 1435 m².. Zo znaleckého posudku i z oznámenia Okresného úradu Y. katastrálny odbor zo 16.06.2014 vyplýva, že zostatok pôvodnej parcely XXX je súčasťou pozemkov C KN parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 271 m² a C KN parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 95m², ktoré sú po zápise rozhodnutia o schválení registra obnovenej evidencie pôdy (ROEP) zapísané vo vlastníctve R. Y.. Ide o novovytvorené pozemky C KN parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 245m² a C KN parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 85m² z geometrického plánu č. XXXXXXXX-XXX/XXXX, ktorý vyhotovila firma X. a dňa 16.10.2007 bol pod číslom XXXX/XXXX úradne overený správou katastra Y.. Pokiaľ namieta žalovaný nedostatok naliehavého právneho záujmu podľa názoru súdu prvej inštancie medzi žalobkyňou a žalovaným je daný vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam stav právnej neistoty, ktorý odôvodňuje naliehavý právny záujem na určenie vlastníctva žalobkyne vo vzťahu k žalovanému, keďže vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam je evidované v prospech žalovaného. Pokiaľ namieta žalovaný, že si žalobkyňa mala uplatniť právo v reštitúcii, v roku 1991, nemôže sa domáhať určenia, že uvedené pozemky patria do dedičstva po D. O., tieto skutočnosti teda pokiaľ by nežiadala vydanie týchto nehnuteľností žalobkyňa, resp. že nepodala námietky pri vypracovaní ROEP nemôžu byť dôvodom pre zamietnutie žaloby o určenie vlastníctva, resp. určenie, že patria do dedičstva. Pokiaľ žalovaný namieta nezrovnalosti vo výmerách, s týmito námietkami sa znalkyňa na pojednávaní vysporiadala s tým, že pokiaľ ide o 30 m² rozdiel, je to v tolerancii ako sa zapisujú výmery. Často sa stáva, že GP nezodpovedajú údajom z pozemkovej knihy. Pokiaľ poukazoval žalovaný na argumentáciu v rozsudku

Okresného súdu Prievidza, že sa nemožno domáhať určenia, že tieto pozemky patria do dedičstva po D. O., keď v čase úmrtia nebola ich vlastníčkou, táto argumentácia súdu sa vzťahovala na nehnuteľnosti - parcely č. XXXX a XXXX, kde malo dôjsť k účinnému prechodu vlastníckeho práva podľa § 10 ods. 3 zák. č. 46/1948 Zb. na čsl. štát. V tomto prípade prechod vlastníctva na štát týmto spôsobom vyvracia existencia práve vyššie uvedených rozhodnutí Rady N. fin. odbor v Y.. Preto z uvedených skutočností mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, existujúce listiny svedčia o dôvodnosti žaloby a preto jej vyhovel.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. Popieral skutočnosti, ktoré žalobkyňa v podanej žalobe, ako aj pred súdom prvej inštancie uviedla. Mal za to, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem z dôvodu, že jej určovací žaloba v danom prípade neplní preventívnu funkciu, a to i z dôvodu, že by došlo k obchádzaniu v zmysle reštitučného zákonodarstva. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázala kedy a akým spôsobom si uplatnila reštitučný nárok, ku ktorým konkrétnym pozemkom, voči komu, resp. u koho reštitučný nárok uplatnila. Tiež nepreukázala kedy a kým, resp. akým dokumentom - rozhodnutím jej bolo reštitučné právo priznané k uvedeným nehnuteľnostiam. Pokiaľ žalobkyňa postupovala pri uplatnení si vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa zák. č. 403/1990 Zb. dôvodil, že v stanovenej lehote žalobkyňa neuplatnila voči žalovanému ani voči jeho právnenému predchodcovi v súvislosti s držaním a užívaním predmetných pozemkov žiadny nárok na vydanie nehnuteľností. Nepredložila žiadny doklad, koho požiadala o vydanie pozemkov, ktoré sú predmetom tohto konania. Pokiaľ postupovala podľa zák. č. 229/1991 Zb., oprávnenou osobou mohol byť iba manžel navrhovateľky Q. O., ak by v roku XXXX nebol zomrel. Poukazoval na to, že žalobkyňa sa už viacerými súdnymi konaniami domáhala určenia vlastníckeho práva k rôznym nehnuteľnostiam, ktoré v minulosti vlastnila jej nebohá svokra D. O., avšak vzhľadom na právne predpisy, konkrétne zák. č. 229/1991 Zb. jej právo priznané nebolo, nakoľko nepreukázala, že je oprávnenou osobou. Mal za to, že žalobkyňa mala postupovať buď podľa zák. č. 403/1990 Zb. alebo podľa zák. č. 229/1991 Zb. Keďže však neuplatnila svoj nárok v zákonných lehotách podľa uvedených zákonov, tieto sa snažila obísť podaním viacerých žalôb o určenie vlastníckeho práva. Napriek tomu, že v konaní tvrdila, že uplatnila svoje právo ako reštitučný nárok, nepredložila súdu žiadne rozhodnutie o priznaní tohto práva. Žalovaný namietal, že žalobkyňa je oprávnenou osobou k uvedeným parcelám. Tvrdenie, že jej v rámci reštitúcií bolo priznané vlastnícke právo, ničím nepreukázala a samotné dobrovoľné vydanie časti pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. XXX D. nepovažuje žalovaný za dostatočný právny titul na nadobudnutie vlastníckeho práva k zvyšku pozemnoknižnej parcely č. XXX, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. Poukazoval na to, že súd pri rozhodovaní zobral do úvahy rozhodnutie Rady N.-Z. odbor Y. zo dňa 08.01.1960 čís. k Z. XX-XXXX/XX s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 11.01.1960, na základe ktorého bola PKN parc. č. XXX odpísaná z vl. č. XXX a zapísaná do vl. č. XXXX do vlastníctva štátu v správe Q.. Súd prvej inštancie však nezobral pri rozhodovaní do úvahy skutočnosť, že v roku 1964 na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. výst. XXXX/XX-XXX z 31.06.1964 bol tento pozemok prevedený na čsl. štát v správe Q.. Od tohto času bol pozemok nepretržite v užívaní čsl. štátu, Slovenskej republiky a Základnej školy na I., resp. R. Žalovaný zastával názor, že pozemky boli právoplatne vyvlastnené, ich vlastníctvo prešlo titulom vyvlastnenia na štát a preto neb. D. O. nemohla byť v čase smrti v roku XXXX ich vlastníčkou. V roku 1966 bola daná do prevádzky Základná škola na I. a predmetné pozemky sú súčasťou areálu školy. Od tohto času sú takto nepretržite užívané. V čase smrti D. O. teda nemohli byť v jej vlastníctve. Súdu prvej inštancie vytýkal, že v konaní nezohľadnil ani tú skutočnosť, že žalobkyňa v rámci vyhotovovania Registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) mohla podať námietky, čo však neurobila. Ďalej poukazoval na tú skutočnosť, že žalobkyňa sa dovoľáva vo svojej žalobe určenia, že pozemky XXXX/XX a XX patria do dedičstva v rozsahu výmery spolu 330 m² po neb. D. O., rod. P., nedomáha sa určenia, že aj parcely č. XXXX/XX a XX patria do dedičstva po nebohej, ktoré boli tiež v minulosti súčasťou PKN parcely č. XXX. Žalobkyňa sa domáha teda výmery 330 m², pričom z rozhodnutí a znaleckého posudku, ktoré sú v spise vyplývajú, že pôvodne bola výmera 1734 m², ktorá výmera bola celá vyvlastnená a len z dohody o vydaní z roku 1991 o vydaní veci s D. vyplýva, že jej bolo vrátených 1435 m², to znamená došlo k vzniku rozdielu 299 m² a nie 330 m², ktoré v tejto žalobe žiada. Záverom žalovaný vyslovil názor, že konanie trpí neodstrániteľnou vadou - res iudicata s poukazom na konania vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4C/37/2004 a sp. zn. 8C/150/2013.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku. Uviedla, že nebola doposiaľ predložená žiadna listina, na základe ktorej mohli byť sporné pozemky zapísané na tretiu osobu. Pokiaľ by takáto listina existovala, pozemky by už dávno boli v evidencii (vlastníctve) iného subjektu. Sporné pozemky neboli až do roku 2012 evidované na žiadnom liste vlastníctva. Neexistovala listina, na podklade ktorej by mohol byť zápis vykonaný. Až v roku 2012 na základe rozhodnutia ROEP boli zapísané do vlastníctva žalovaného. Tento zápis nebol podložený žiadnou hodnovernou listinou. Ako podklad zápisu bol doložený len geometrický plán. K rozdielu výmery sporných pozemkov uviedla, že k tomuto sa vyjadrila znalkyňa vypočutá v konaní, ktorá odôvodnila, že k rozdielu výmery dochádza v dôsledku rozdielnosti metodiky merania v minulosti a že rozdiel výmery je v zákonom prípustnej tolerancii. Zastávala názor, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná. Záverom uviedla, že v konaní bolo preukázané, že neexistuje žiadna hodnoverná listina, na základe ktorej mohol žalovaný nadobudnúť sporné nehnuteľnosti. V ostatnom sa pridržiavala svojich predchádzajúcich vyjadrení.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 CSP).

5. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa domáha určenia, že do dedičstva po nebohej D. O. patria označené nehnuteľnosti, a to z dôvodu, že ku dňu smrti D. O. tu bolo jej vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

6. Žalobkyňa v konaní uviedla, že vydanie nehnuteľnosti sa domáhala v reštitučnom konaní, v rámci ktorého jej bola vydaná len časť, a to Dohodou o vydaní veci v zmysle zákona č. 403/1990 Zb., a to D., podnik O. s tým, že aj keď žiadala o vydanie celej parcely 269, bolo na to reagované tak, že jej nemôže byť vydané to, čo neprešlo do vlastníctva štátu.

7. Podstatná námietka žalovaného, ktorú prezentoval počas celého konania, spočíva v tvrdení nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na podanej žalobe s tým, že podanou určovacou žalobou dochádza k obchádzaniu zmyslu reštitučného zákonodarstva, že žalobkyňa nepreukázala, kedy a akým spôsobom si uplatnila reštitučný nárok, ku ktorým pozemkom a podobne. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ namietal žalovaný nedostatok naliehavého právneho záujmu, vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam je daný stav právnej neistoty, ktorý odôvodňuje naliehavý právny záujem na určení vlastníctva žalobkyne vo vzťahu k žalovanému, nakoľko vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam je evidované v prospech žalovaného. Pokiaľ namietal žalovaný, že si žalobkyňa mala uplatniť právo v reštitúcii, v roku 1991, nemôže sa domáhať určenia, že uvedené pozemky patria do dedičstva po D. O., mal súd prvej inštancie za to, že tieto skutočnosti, teda pokiaľ by nežiadala vydanie týchto nehnuteľností žalobkyňa, resp. že nepodala námietky pri vypracovaní ROEP, nemôže byť dôvodom pre zamietnutie žaloby o určenie vlastníctva, resp. určenie, že patria do dedičstva. K uvedenému odvolací súd uvádza, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. „Vyrovnať sa“ s argumentom účastníka konania teda znamená uviesť dôvody na prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Ak súd argument odmietne, musí ho v odôvodnení rozhodnutia buď vyvrátiť, alebo spochybníť, prípadne vysvetliť, z akého dôvodu uvedený argument nie je právne relevantný v okolnostiach prípadu. Nestačí, ak súd na argument účastníka konania zareaguje, ale vyrovná sa s ním nedostatočne, „stručným konštatovaním“. Inak povedané, nestačí formálne zaoberať sa námietkou účastníka konania. Súd sa s argumentom musí vyrovnáť dostatočne. Odvolací súd z odôvodnenia podaného rozsudku zistil, že súd prvej inštancie nereagoval na podstatné argumenty žalovaného dostatočným spôsobom. Nereagoval na aktuálnu judikatúru či teoretickú doktrínu, ktoré sa zaoberajú prístupmi rešpektovania - nerešpektovania „lex specialis“ k „lex generalis“.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že D. O., rod. P., bola vedená ako vlastníčka pozemno-knižnej parcely č. XXX, evidovanej v pozemno-knižnej vložke č. XXX vo výmere 482 štvorcových siah, čomu zodpovedá 1.734 m². Predmetnú parcelu nadobudla titulom dedenia (E dňa 04.03.1925). Na základe rozhodnutia okresného národného výboru - Z. odbor v Y., č. XX-XXXX/XX zo dňa 08.01.1960 bola prevedená

celá predmetná parcela do vlastníctva Z. - do správy Q. dňom právoplatnosti rozhodnutia. Aj keď na predmetnom rozhodnutí bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 11.01.1960, vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia nemá zásadný vplyv na to, že v rámci odvolacieho konania bolo predmetné rozhodnutie zrušené. Uvedená skutočnosť vyplýva z č. I. 50 spisu, podľa ktorého Rada okresného národného výboru - Z. odbor v Y., č. j. Z. XX-XXXX/XX zo dňa 11.01.1960 odvolaniu podanému dňa 16. XII. 1959 D. O., rod. P. vo veci rozhodnutia o prevode nehnuteľnosti do soc. vlastníctva vydaného dňa 25. XI. 1959 pod čís. - Z. XXXX/XX vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil. Rozhodnutím Odboru pre výstavbu mestského národného výboru v Y. zo dňa 31.07.1964 zn. výst. XXXX/XX-XXX došlo k vyvlastneniu pre Z. o. i. aj parcely č. XXX vo výmere 416 m². K rozhodnutiu o vyvlastnení bol vypracovaný geometrický plán a k zápisu tohto rozhodnutia došlo v roku 1996, pričom ako príloha bol doložený geometrický plán č. XXXXXXXX-XXX-X/XX vyhotovený dňa 07.05.1996, v ktorom pôvodná parcela XXX nie je riešená. V preskúmvanej veci nebolo ozrejmene, a to ani znaleckým dokazovaním či samotným výsluchom znalkyne v konaní, o ktorú časť pôvodnej parcely č. XXX sa výmera 416 m² dotknutej vyvlastňovacím rozhodnutím jedná. Táto skutočnosť v konaní nebola ozrejmene.

9. Keďže súd prvej inštancie uplatnený nárok z hľadiska uvedených rozhodujúcich skutočností neposudzoval a odvolací súd považuje za právne významné aj oboznámenie sa s obsahom archívnych spisov a archívnych prílohových dokladov, týkajúcich sa uplatneného reštitučného nároku, či vyvlastňovacieho procesu a pod. (napr. cestou štátneho archívu a pod.), pričom dokazovanie, ktoré je nevyhnutné vykonať pre posúdenie rozhodujúcej právnej otázky, presahuje rámec hospodárnosti jeho vykonania odvolacím súdom pri súčasnom zistení, že argumentačne vo vzťahu k žalobkyňou produkovaným tvrdeniam jeho odôvodnenie neobstojí, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci v procese ďalšieho konania a nového rozhodnutia o veci bude postupovať v súlade s prípadnými procesnými návrhmi strán sporu, vykonať dokazovanie v naznačenom smere, prípadne aj ďalšie dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie rozhodujúcich právnych otázok, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť v zmysle zásad daných ust. § 191 CSP jednotlivo, a tiež v ich vzájomných súvislostiach, vysporiadať sa so všetkými námietkami produkovanými stranami v konaní a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie je súd prvej inštancie povinný odôvodniť v súlade so zásadami uvedenými v § 220 ods. 2 CSP.

11. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

12. Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).